

عنوان مقاله:

از شهر اسلامی تا شهر پایدار؛ تبیین ویژگی های مشترک

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی سلطانی - استادیار شهرسازی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

علی دشتی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

شهر اسلامی - گذشته از تعاریف مناقشه آمیز صورت گرفته - دارای صفات و ویژگی هایی است که تا کنون در مطالعات و بررسی های گوناگون به آنها اشاره شده است، که از آن جمله می توان به تعادل، زیبایی، هماهنگی، وحدت و برخورداری از حریم و ... اشاره نمود. پایداری به مفهوم امروزی آن یکی از ویژگی هایی است که از دیرباز در شهرسازی و معماری اسلامی به صورت ضمنی وجود داشته است. در مقاله ی حاضر با استفاده از روش تحلیلی- توصیفی و با رویکردی استدلالی، به بیان جایگاه و نقش مفهوم پایداری در شهر اسلامی پرداخته شده است. در این راه، پس از ارائه ی تعریفی از شهر اسلامی و تبیین وجوه تمایز آن با عبارات مشابه، جایگاه پایداری به صورت عام و شهرسازی و معماری پایدار به صورت خاص در این شهر مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج مطالعه نشان می دهد که به سبب صفات و ویژگی های ذاتی شهر اسلامی که ریشه در دین مبین اسلام دارد، پایداری از مشخصه هایی است که در جهت دستیابی به شهر اسلامی، همواره مورد توجه بوده و در مسیر تحقق شهروند متعالی، نقش مهمی ایفا می نماید.

کلمات کلیدی:

پایداری، شهر اسلامی، شهر پایدار، شهرسازی پایدار، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/128826>

